

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏยศัพท์
และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์
The Synthesis of Researches Related to the Application of Learning
Activities on Dance Vocabulary and Body Language for
the Development of Instruction of Dancing Art Subject

วรพรรณ สว่างจิตร^{1*}

Worraphan Sawangjit^{1*}

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏยศัพท์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ใช้ประชากรทั้งหมด 20 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยที่ผู้วิจัยออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการบันทึกข้อมูลและการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ จากงานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏยศัพท์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ที่ได้รับการเผยแพร่ลงในฐานข้อมูล ThaiLis โดยใช้การสืบค้นคำที่สำคัญ คือ นาฏยศัพท์ ภาษาท่า ในระหว่างปี 2547-2561 มีประเด็นการสังเคราะห์ คือ 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโทและใช้พัฒนาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ด้านรูปแบบที่นำมาใช้ในการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ชุดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านวิธีดำเนินการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นงานวิจัยและพัฒนาซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในงานวิจัยที่มีผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน 4) ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์นั้นสามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถต่อยอดเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : นาฏยศัพท์ ภาษาท่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

¹ สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Instructional design, Master of Education, Suan Sunandha Rajabhat University

* Corresponding Author. email: worraphan21@hotmail.com

Abstract

This article aimed at synthesizing the researches related to the application of learning activities on dance vocabulary and body language for the development of instruction of dancing art subject. Tool used was the form of work characteristics on the research designed by the researcher to be consistent with the research objectives. The researcher used basic statistics in synthesizing the research on quantitative basis including frequency and percentage. The assessment for the quality of tool is to check for the consistency between the result of the data entry and the content validity examination. Population included 20 volumes obtained from the researches on the application of learning activities on dance vocabulary and body language for the development of instruction of dancing art subject that has been disseminated into the ThaiLis database, by searching for the important words which are dance art and body language during 2004 – 2018. The points of analysis included: 1) on basic data, it was found that most researches were at the Master Degree level and were used to develop students in lower primary education level 2) on form used in the research, it was found that mostly the learning set for the learning management was used; 3) on the research methodology, it was found that mostly the researches and development were selected as samples and the hypothesis test result in the research affected the test result which corresponded to the hypothesis; 4) on the application of the research result, it was found that the knowledge obtained from the research was applied in developing the learning achievement and could be used to promote many types of learning management efficiently. In data analysis.

Keywords: Dance Vocabulary Body Language Learning Activities

บทนำ

กระทรวงวัฒนธรรม (2552 , น. 5) ได้กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า “วัฒนธรรม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ ได้แก่ การรู้จักคิด รู้จักใช้ รู้จักถ่ายทอด ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญที่ให้มนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์ เพราะสิ่งที่สัตว์กระทำถือว่าเป็นสัญชาตญาณ มิใช่การเรียนรู้” ศิลปะและวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงสัญลักษณ์ประจำประเทศชาติไม่ว่าจะเป็นประเทศเล็กหรือประเทศใหญ่ก็ย่อมมีสัญลักษณ์ประจำชาติทั้งสิ้น เช่นเดียวกับประเทศไทยที่มีศิลปะและวัฒนธรรมอันดีสืบทอดต่อกันมา ทั้งจากการเล่าขานลายลักษณ์อักษร การใช้ชีวิตความเป็นอยู่

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า “นาฏศิลป์ไทย” เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติไทย ที่ได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับประวัติศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อคนไทย ในสังคมทุกระดับ ได้สอดแทรกเข้ามา

ในวงจรชีวิตของคนไทยไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ พิธีกรรม ศิลธรรม การศึกษา และการบันเทิงต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาสร้างสรรค์และปรับปรุงให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการสืบทอดจาก ชนรุ่นหนึ่งไปสู่ชนอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งล้วนแต่ได้รับอิทธิพลจากการเมืองการปกครอง สภาพสังคมและเศรษฐกิจ ในแต่ละยุคแต่ละสมัย ดังนั้น นาฏศิลป์ไทยเป็นวัฒนธรรมแขนงหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดวิถีการดำเนินชีวิต ของคนไทยออกมาในรูปแบบของการละคร ซึ่งเป็นศิลปะที่มีความประณีตงดงาม รวมถึงมีความสำคัญและ มีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปิดกว้างทางความคิด มีอิสระ สามารถคิดหรือกระทำการต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายและความถูกต้องได้อย่างเสรี ดังนั้นไม่แปลก ที่เยาวชนไทยรุ่นหลังจะชื่นชอบและมีการเลียนแบบศิลปะและวัฒนธรรมของต่างชาติมากกว่าของประเทศ ตนเอง รวมถึงสื่อเทคโนโลยีสมัยนี้มีการเชื่อมต่อผ่านทางโซเชียลได้อย่างง่ายดาย จึงทำให้เยาวชนไทยมีการเข้าถึงและเลียนแบบได้ง่าย เช่น การเลียนแบบท่าเต้นของศิลปินเกาหลี การเต้นฮิปฮอป การเต้นบัล เลต์ การรับประทานอาหารหรือแม้แต่การแต่งกายก็เปลี่ยนไป มีเพียงส่วนน้อยที่จะยังเห็นคุณค่าและความ สวยงามของรากเหง้าความเป็นไทย ลีลาการร่ายรำ ทำนองเพลงไม่เป็นที่ดึงดูดใจ ทำรำในบทเพลงต่าง ๆ ต้องอาศัยความอ่อนช้อย จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนไทยสนใจศิลปวัฒนธรรมทางด้านนี้น้อยลง โดยที่ นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาหนึ่งในสาระการเรียนรู้กลุ่มศิลปะ ซึ่งได้จัดไว้ให้เด็กทุกคนเรียนเพื่อเป็นหลักวิชาหรือ แบบแผนที่แน่นอนตายตัวไว้เป็นหลักในการยึดถือ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ผิดพลาดจากเดิมไป มาก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระนาฏศิลป์ในสถานศึกษาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีครูที่มี ความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญในการสอนทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ รวมทั้งสื่อการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพไว้สอนเด็ก เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างถูกต้องตามแบบแผน สามารถใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ได้ (นาฏยศัพท์) สามารถถ่ายทอดความ รู้ลึกผ่านทางการทำท่าร่ายรำได้และสามารถเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างสวยงาม หากเรายังคิด ว่ากลุ่มสาระนาฏศิลป์มีความสำคัญน้อยและยังไม่หาแนวทางในการพัฒนา จะให้ครูผู้สอนรายวิชาใดมา เป็นผู้สอนก็ได้ นั่น ผลเสียย่อมเกิดขึ้นกับผู้เรียนไม่น้อย รากเหง้าความเป็นไทย ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ ไทย การขับร้องเพลงไทยหรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทยก็จะค่อย ๆ เลือนหายไปในที่สุด การสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ นาฏยศัพท์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชา นาฏศิลป์เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้แสวงหาความรู้และข้อเท็จจริงใหม่ ๆ หรือแก้ไขปัญหาใน การจัดการเรียนการสอนโดยมีวิธีที่เป็นระเบียบแบบแผนตามหลักวิชาการที่มีเหตุและผลในการอธิบายข้อ ค้นพบจากงานวิจัยอันนำไปสู่แนวคิดหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสังเคราะห์งานวิจัย (Research synthesis) เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อัน บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสามารถสรุปข้อความรู้ที่เกิดจากผลการวิจัยได้ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2561 เป็นช่วงปีที่มีการวิจัย

ด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายสัปดาห์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์เป็นจำนวนมาก จากฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ซึ่งบริการสืบค้นฐานข้อมูลเอกสารฉบับเต็ม ซึ่งเป็นเอกสารฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยของอาจารย์ รวบรวมจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้สังคมได้นำความรู้เหล่านั้นไปปรับใช้เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้เดิมและพัฒนาประเทศต่อไป โดยผลงานวิจัยซึ่งได้มาจากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ ถ่ายทอดด้วยการจัดทำอย่างมีคุณภาพ และมีมาตรฐานเหมาะสำหรับการตีพิมพ์และเผยแพร่ งานวิจัยทุกฉบับได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลและพิจารณาจนได้งานวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้วทำการเผยแพร่ลงในเว็บไซต์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจและเลือกการสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) โดยผู้วิจัยมีการศึกษาด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายสัปดาห์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างหลากหลาย รูปแบบที่น่าสนใจ คือ ชุดการเรียนรู้หรือชุดการสอนที่มีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบนี้นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนยังสามารถทบทวนและลงมือปฏิบัติได้อย่างซ้ำ ๆ ก่อให้เกิดความรู้ที่คงทน นับว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญ คือ ศิลปวัฒนธรรมของไทยอย่างเช่นการรำ การละครจะยังคงอยู่เป็นรากเหง้าให้กับสังคมไทยสืบไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาประเด็นต่าง ๆ ของงานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายสัปดาห์และภาษาท่ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและนำผลการวิจัยเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายสัปดาห์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ในช่วงระหว่างปี 2547-2561

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายสัปดาห์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์

การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน
- 2) ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัย
- 3) ด้านวิธีดำเนินการวิจัย
- 4) ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

เป็นการนำเสนอผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 จำนวน 20 เรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยที่ผู้วิจัยออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการบันทึกข้อมูลและการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน จำนวน 6 ข้อ 2) ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัย จำนวน 9 ข้อ 3) ด้านวิธีดำเนินการวิจัยจำนวน 7 ข้อ 4) ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำนวน 1 ข้อ ทั้งนี้ได้ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัยที่ออกแบบขึ้นตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยเริ่มจากศึกษางานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาท่าที่ได้รับการเผยแพร่ลงในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและที่ต้องการเก็บข้อมูลในแต่ละข้อ ดำเนินการสร้างแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย จากนั้นนำแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยไปปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา นำแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of Item objective congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกด้านที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจริงจากฐานข้อมูล ใน Thai Digital Collection (TDC)

2. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณการสังเคราะห์งานวิจัยในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 โดยมีขอบเขตของงานวิจัยดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ที่ได้รับการเผยแพร่ลงในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 ซึ่งการสืบค้นจากคำว่า “นาฏศิลป์ ภาษาท่า ในปี...” พบว่ามีงานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ ทั้งหมด 20 เรื่อง

2.2 ขอบเขตของเนื้อหาที่ทำการวิเคราะห์มี 4 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านข้อมูลพื้นฐาน

2.2.2 ด้านทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัย

2.2.3 ด้านวิธีดำเนินการวิจัย

2.2.4 ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยบันทึกข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง

3.1 ระยะเวลาที่ดำเนินการ คือ ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2563 – เดือนมิถุนายน 2564

3.2 ศึกษางานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ ระหว่างปี 2547-2561 และบันทึกรายละเอียดในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 นำผลที่ได้จากการบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

3.4 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาท่า เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ รวมจำนวน 20 เรื่อง ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 มีข้อค้นพบ ดังนี้

1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 จำนวน 20 เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า

1.1 งานวิจัยระดับปริญญาโท จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00

1.2 งานวิจัยมุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.00 งานวิจัยมุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.00 งานวิจัยมุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และงานวิจัยมุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับปริญญาตรี จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.3 งานวิจัยหลักสูตรครุศาสตร์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 งานวิจัยหลักสูตรศึกษาศาสตร จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 งานวิจัยหลักสูตรการศึกษา จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยหลักสูตรศิลปศาสตร์ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 และงานวิจัยหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.4 งานวิจัยหลักสูตรและการสอน จำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 งานวิจัยเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยบริหารธุรกิจ(การตลาด) จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 และงานวิจัยศิลปะการแสดง จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.5 งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยของมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยที่พบจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 จำแนกตามชื่อมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 11 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

1.6 ปีของงานวิจัย งานวิจัยปี 2552 จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยปี 2549 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยปี 2550 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยปี 2553 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยปี 2556 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยปี 2558 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยที่พบจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 จำแนกตามปีทั้งสิ้น 7 ปี ได้แก่ งานวิจัยปี 2547 งานวิจัยปี 2551 งานวิจัยปี 2554 งานวิจัยปี 2555 งานวิจัยปี 2557 งานวิจัยปี 2560 และงานวิจัยปี 2561

2. ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง พบว่า 1) มีการนำรูปแบบการเรียนการสอนมาใช้แตกต่างกัน แบ่งออกเป็น งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้หรือชุดการสอน จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.00 งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.00 งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 งานวิจัยที่พบจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 จำแนกตามชื่อรูปแบบการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 5 รูปแบบ ได้แก่ งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแฮร์โรว์ งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโครงงาน งานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และงานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้โมเดลซิปปา

3. ด้านวิธีการดำเนินการวิจัย

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 ทั้ง 20 เรื่องนั้น พบว่า

3.1 การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 95.00 และเลือกใช้ประชากรทั้งหมด จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00

3.2 เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.00

3.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่มีการนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีของผู้อื่น จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 90.00 และมีการสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของตนเอง จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดทักษะการปฏิบัติทำรำ จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.00 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.00 และแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย 20 เรื่อง อันดับ 1 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำนวน 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 85.00 อันดับ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอันดับ 3 อื่น ๆ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

3.7 การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย งานวิจัยทั้ง 20 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่มีการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.00 และผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในงานวิจัยที่มีการทดสอบสมมติฐาน จำนวน 20 เรื่อง มีผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 20 เรื่อง พบว่า 1) สามารถนำองค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาทำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้หลากหลายวิชา 3) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปต่อยอดเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรูปแบบหรือวิธีการสอนที่หลากหลายเข้าไปประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานวิทยาศาสตร์และภาษาทำ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชานาฏศิลป์ ระหว่างปี พ.ศ. 2547 – 2561

1. ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
1.1 ระดับการศึกษา		
พบมากที่สุด ปริญญาโท	20	100.00
อื่น ๆ	-	-
รวม	20	100.00
1.2 ระดับการศึกษาที่มุ่งพัฒนา		
พบมากที่สุด มัธยมศึกษาตอนต้น	11	55.00
อื่น ๆ	9	45.00
รวม	20	100.00
1.3 หลักสูตรที่ผลิตงานวิจัย		
พบมากที่สุด ครุศาสตร์	10	50.00
อื่น ๆ	10	50.00
รวม	20	100.00
1.4 สาขาที่ผลิตงานวิจัย		
พบมากที่สุด หลักสูตรและการสอน	15	75.00
อื่น ๆ	5	25.00
รวม	20	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

1.5 มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
พบมากที่สุด มหาวิทยาลัยราชภัฏ	3	15.00
มหาสารคาม		
อื่น ๆ	17	85.00
รวม	20	100.00
1.6 ปีที่มีการทำวิจัย		
พบมากที่สุด ปี 2552	3	15.00
อื่น ๆ	17	85.00
รวม	20	100.00
2. ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้		
พบมากที่สุด การใช้ชุดกิจกรรมการสอน	7	35.00
อื่น ๆ	13	65.00
รวม	20	100.00
3. ด้านวิธีการดำเนินการวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
3.1 การเลือกประชากร		
พบมากที่สุด กลุ่มตัวอย่าง	19	95.00
อื่น ๆ	1	5.00
รวม	20	100.00
3.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง		
พบมากที่สุด เลือกแบบเจาะจง	10	50.00
อื่น ๆ	10	50.00
รวม	20	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

1.5 มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
พบมากที่สุด มหาวิทยาลัยราชภัฏ	3	15.00
มหาสารคาม		
อื่น ๆ	17	85.00
รวม	20	100.00
1.6 ปีที่มีการทำวิจัย		
พบมากที่สุด ปี 2552	3	15.00
อื่น ๆ	17	85.00
รวม	20	100.00
2. ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้		
พบมากที่สุด การใช้ชุดกิจกรรมการสอน	7	35.00
อื่น ๆ	13	65.00
รวม	20	100.00
3. ด้านวิธีการดำเนินการวิจัย	จำนวน(เรื่อง)	ร้อยละ
3.1 การเลือกประชากร		
พบมากที่สุด กลุ่มตัวอย่าง	19	95.00
อื่น ๆ	1	5.00
รวม	20	100.00
3.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง		
พบมากที่สุด เลือกแบบเจาะจง	10	50.00
อื่น ๆ	10	50.00
รวม	20	100.00

สรุปและอภิปรายผล

จากการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) ระหว่างปี 2547-2561 สามารถแยกนำเสนอได้ทั้งหมด 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในระดับมหำบัณฑิต ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าในระดับอื่น เนื่องด้วยในระดับชั้นนี้เป็นช่วงชั้นที่คาบต่อระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาวิทยาศาสตร์และภาษาทำพื้นฐานที่สามารถนำไปต่อยอดในการแสดงต่าง ๆ ที่สวยงามตามแบบแผนได้

2. ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่นำไปใช้ในการวิจัย จากการวิเคราะห์งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนชุดกิจกรรมและการใช้สื่อมัลติมีเดีย เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ทั้งภาพ สี สัน เสียง ตัวอักษรที่เหมาะสม ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ สามารถฝึกปฏิบัติภาษาวิทยาศาสตร์และภาษาทำตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้โดยง่าย ดังคำกล่าวของ พัทธมน คงสัจย์ (2546 , หน้า 8-43) ที่ว่า บทเรียนออนไลน์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เริ่มนำมาใช้ในการศึกษากันอย่างแพร่หลาย ถือเป็นบทเรียนออนไลน์โฉมหน้าใหม่ของการสร้างสื่อการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผนวกกับความสามารถของการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการนำเอาประสิทธิภาพของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มาผสมผสานกับเทคโนโลยีการศึกษาและเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสุทธิพงษ์ ยอดเสาศิ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นสูง 3 อันดับแรก คือ ผู้เรียนชอบบทเรียนออนไลน์ เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด สีสันในบทเรียนออนไลน์ทำให้น่าศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และบทเรียนออนไลน์ ทำให้รู้สึกภูมิใจที่ได้สัมผัสกับสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตา ชมภูอาจ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนาฏลีลาและนาฏศัพท์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลิศพัฒนาศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏลีลาและนาฏศัพท์ที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นเหตุผลการงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดีย นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถบูรณาการชุดการสอนหรือรูปแบบการสอนให้เข้ากับหลายวิชาและสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ โดยการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งมีการวิเคราะห์แนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาตรงตามตัวชี้วัดและเหมาะสมกับวัย เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ

การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียน ทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 , หน้า 119-120)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TDC) จำนวน 20 เรื่อง ส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าการเลือกใช้ประชากรทั้งหมด เนื่องจากการเก็บข้อมูลกับประชากรทุกหน่วยอาจทำให้เสียเวลาและมีข้อจำกัดในเรื่องค่าใช้จ่ายที่สูงมาก ซึ่งบางครั้งเป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจภายในระยะเวลาที่จำกัด การเลือกศึกษาเฉพาะบางส่วนของประชากรจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น และสะดวกมากกว่า ซึ่งกลุ่มสมาชิกของประชากรที่ถูกเลือกขึ้นมาด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้ไปสรุปอ้างอิงถึงประชากรได้ เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ พบว่าส่วนใหญ่ใช้เป็นเลือกแบบเจาะจง ประเภทงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นเป็นงานวิจัยและพัฒนา โดยมุ่งเน้นตอบสนองให้ผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและพัฒนา กรอบแนวคิดในการวิจัยส่วนใหญ่มีการนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีของผู้อื่นโดยจะนำแนวคิดและวิธีการบางส่วนเข้ามาปรับใช้กับรูปแบบที่ออกแบบไว้ เพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทฤษฎีหรือแนวคิดนั้นเป็นที่ยอมรับในการวิจัยจำนวนมากอย่างแพร่หลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบวัดทักษะการปฏิบัติทำซ้ำ แผนการสอนและนิยมใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย จากการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยทั้ง 20 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่มีการทดสอบสมมติฐาน และมีผลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง พบว่า 1) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายนั้นทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และคงทน 2) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปต่อยอดเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center Learning) ซึ่งหมายถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ซึ่งต่างจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั่วไปที่เน้นให้เด็กศึกษาค้นหาความรู้จากการสอนของครูโดยตรง เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติในรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล แนวการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้จึงตอบสนองความเชื่อพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามแบบแผน แต่แตกต่างที่ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด รวมไปถึงทักษะต่าง ๆ 3) จากงานวิจัยที่ศึกษานั้นทำให้ทราบถึงรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่าได้อย่างถูกต้อง สวยงามตามรูปแบบส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นถึงทิศทางของงานวิจัยด้านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยไปใช้ในครั้งต่อไป

1. ด้านรูปแบบการเรียนรู้ หากเป็นในรูปแบบของชุดกิจกรรมหรือสื่อมัลติมีเดียส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากภาพ เสียง และสีสันที่มีความน่าสนใจ
2. ด้านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับนาฏศิลป์และภาษาท่า ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปต่อยอดในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมได้
3. ควรศึกษางานวิจัยจากต่างประเทศในช่วงเวลาเดียวกันเพื่อเปรียบเทียบข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา และแนวโน้มของหัวข้อที่ทำการวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยในศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม. (2552). แผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2550-2559. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2564, จากเว็บไซต์: <http://www.mculture.go.th/ckfinder/userfiles/files/toolsculture/AWFINAL%20BOOK%20WATTANAT UM %20PLAN%20YEAR%2025-11-52-1.pdf>
- แก้วตา ชมพูอาจ. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนาฏลีลาและนาฏยศัพท์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลิศพัฒนาศึกษา. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. สืบค้นจาก Thai Digital Collection.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2553). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิพัฒน์ คงสัตย์. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานเรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้บทเรียนออนไลน์ภาษาราชการกับบทเรียนออนไลน์ภาษาปาก. (ปริญญานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. สืบค้นจาก Thai Digital Collection.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). วรรณกรรมนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสุทธิพงษ์ ยอดเสาดิ. (2553). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. สืบค้นจาก Thai Digital Collection.

